

EUROOPA LIIT

EUROOPA PARLAMENT

NÕUKOGU

Brüssel, 22. veebruar 2008
(OR. en)

2005/0191 (COD)
C6-0029/2008

PE-CONS 3601/08

AVIATION 9
CODEC 30

ÕIGUSAKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema:	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb tsiviillennundusjulgestuse valdkonna ühiseeskirju ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2320/2002
--------	--

EÜ asutamislepingu
artikli 251 lõikes 4 sätestatud lepituskomitee
poolt heakskiidetud ühistekst

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr .../2008,

...

**mis käsitleb tsiviillennundusjulgestuse valdkonna ühiseeskirju ja millega
tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2320/2002**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut ja eriti selle artikli 80 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras,² võttes arvesse lepituskomitees 16. jaanuaril 2008. aastal heakskiidetud ühisteksti

¹ ELT C 185, 8.8.2006, lk 17.

² Euroopa Parlamendi 15. juuni 2006. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata), nõukogu 11. detsembri 2006. aasta ühine seisukoht (ELT C 70 E, 27.3.2007, lk 21) ja Euroopa Parlamendi 25. aprilli 2007. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

ning arvestades järgmist:

- (1) Inimeste ja kaupade kaitseks Euroopa Liidus tuleks ennetada tsiviillennunduse vastu suunatud õigusvastaseid tegusid, mis ohustavad tsiviillennunduse turvalisust, kehtestades ühiseeskirjad tsiviillennunduse julgestamiseks. Selle eesmärgi saavutamiseks tuleks sätestada lennundusjulgestuse ühiseeskirjad ja ühised põhistandardid ning luua nende täitmise järelevalve süsteemid.
- (2) Tsiviillennundusjulgestuse huvides on üldiselt soovitatav kehtestada 7. detsembri 1944. aasta Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni 17. lisa ühtse tõlgendamise alused.
- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2320/2002 (millega kehtestatakse tsiviillennundusjulgestuse valdkonna ühiseeskirjad)¹ võeti vastu Ameerika Ühendriikides 11. septembril 2001. aastal toimunud sündmuste tulemusena. Tsiviillennundusjulgestuse valdkonnas on vaja ühist lähenemisviisi ning kaaluda tuleks, mis oleks transpordivaldkonda oluliselt mõjutavate terroriaktide järgselt kõige tõhusam abi pakkumise viis.

¹ EÜT L 355, 30.12.2002, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 849/2004 (ELT L 158, 30.4.2004, lk 1).

- (4) Määruse (EÜ) nr 2320/2002 sisu tuleks saadud kogemusi silmas pidades läbi vaadata ning kõnealune määrus tuleks tunnistada kehtetuks ja asendada käesoleva määrusega, mille eesmärk on olemasolevate eeskirjade lihtsustamine, ühtlustamine ja selgitamine ning julgestustaseme parandamine.
- (5) Suurema paindlikkuse saavutamiseks selliste julgestusmeetmete ja menetluste vastuvõtmisel, mille eesmärk on vastata riskianalüüside arengule ja võimaldada uue tehnoloogia kasutuselevõttu, tuleks käesolevas määruses sätestada põhimõtted meetmete kohta, mis tuleks võtta tsiviillennunduse kaitsmiseks õigusvastaste tegude eest, vältides sealjuures nende rakendamiseks vajalikesse tehnilistesse ja menetluslikesse üksikasjadesse laskumist.
- (6) Käesolevat määrust tuleks kohaldada liikmesriigi territooriumil asuvate tsiviillennundust teenindavate lennujaamade suhtes, sellistes lennujaamades teenuseid osutavate majandustegevuses osalejate suhtes ja sellistele lennujaamadele või selliste lennujaamade kaudu tooteid pakkuvate ja/või teenuseid osutavate üksuste suhtes.
- (7) Ilma et see piiraks konventsiooni kuritegude ja mõningate teiste tegude kohta õhusõiduki pardal (Tokio, 1963), õhusõiduki ebaseadusliku hõivamise vastu võitlemise konventsiooni (Haag, 1970) ja tsiviillennunduse ohutuse vastu suunatud ebaseaduslike tegude tõkestamise konventsiooni (Montreal, 1971) kohaldamist, peaks käesolev määrus samuti hõlmama julgestusmeetmeid, mida kohaldatakse ühenduse lennuettevõtjate õhusõidukite pardal või lennu ajal.

- (8) Iga liikmesriigi pädevusse jääb otsustada, kas kasutada parda julgestustöötajaid asjaomases liikmesriigis registreeritud õhusõidukite pardal asjaomase liikmesriigi poolt välja antud lennutegevusluba omavate lennuettevõtjate lendude ajal ning tagada vastavalt Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni 17. lisa punktile 4.7.7 ja nimetatud konventsiooni tingimustele, et sellised julgestustöötajad on riigiteenistujad, kes on spetsiaalselt selleks otstarbeks välja valitud ja koolitatud, pidades silmas julgestuse ja ohutuse tagamist õhusõiduki pardal.
- (9) Eri liiki tsiviillennunduse puhul ei pruugi ohutase olla sama. Lennundusjulgestuse ühiste põhistandardite kehtestamisel tuleks erandite lubamiseks arvesse võtta õhusõiduki suurust ning lendude iseloomu ja/või sagedust lennujaamades.
- (10) Liikmesriikidel tuleks riskianalüüsi alusel lubada ka käesolevas määruses sätestatutest rangemate meetmete kohaldamist.
- (11) Kolmandad riigid võivad nõuda käesolevas määruses sätestatud meetmetest erinevate meetmete kohaldamist liikmesriigi lennujaamast väljuvate lendude või kolmandast riigist ülelendude suhtes. Ilma et see siiski piiraks mis tahes kahepoolsete kokkulepete, milles üks osaline on ühendus, kohaldamist, peaks komisjonil olema võimalik kontrollida kolmanda riigi nõutavaid meetmeid.

- (12) Isegi kui ühe liikmesriigi piires võib olla lennundusjulgestusse kaasatud kaks või rohkem asutust, peaks iga liikmesriik määrama ühe ametiasutuse, mis vastutab julgestusstandardite rakendamise kooskõlastamise ja järelevalve eest.
- (13) Lennundusjulgestuses ühiste põhistandardite rakendamise kohustuste määratlemiseks ja majandustegevuses osalejatele ja muudele üksustele sel eesmärgil vajalike meetmete kirjeldamiseks peaks iga liikmesriik koostama siseriikliku tsiviillennunduse julgestusprogrammi. Peale selle peaks iga lennujaama käitaja, lennuettevõtja ja lennundusjulgestusstandardeid rakendav üksus koostama, kohaldama ja haldama julgestusprogrammi, et täita nii käesoleva määruse kui ka mis tahes kohaldatava siseriikliku tsiviillennunduse julgestusprogrammi nõudeid.
- (14) Käesoleva määruse ja siseriikliku tsiviillennunduse julgestusprogrammi täitmise kontrollimiseks peaks iga liikmesriik koostama siseriikliku programmi ja tagama selle rakendamise, et kontrollida tsiviillennundusjulgestuse taset ja kvaliteeti.
- (15) Käesoleva määruse kohaldamise kontrollimiseks liikmesriikides ning samuti lennundusjulgestuse parandamiseks ettepanekute tegemiseks peaks komisjon korraldama inspekteerimisi, sealhulgas ette teatamata inspekteerimisi.

- (16) Üldjuhul peaks komisjon avaldama meetmed, mis mõjutavad otseselt reisijaid. Tundlikku julgeolekuteavet sisaldavaid rakendusakte, milles sätestatakse ühismeetmed ja menetlused tsiviillennundusjulgestuse ühiste põhistandardite rakendamiseks, tuleks koos komisjoni inspekteerimisaruannete ja pädevate ametiasutuste vastustega käsitada Euroopa Liidu salastatud teabena komisjoni 29. novembri 2001. aasta otsuse 2001/844/EÜ, ESTÜ, Euratom (millega muudetakse komisjoni kodukorda)¹ tähenduses. Neid materjale ei tohiks avaldada ja need tuleks teha kättesaadavaks ainult õigustatud huviga majandustegevuses osalejatele ja üksustele.
- (17) Tuleks võtta vajalikud meetmed käesoleva määruse rakendamiseks kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusega 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused².
- (18) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus võtta vastu üldmeetmeid, mille eesmärk on muuta ühiste põhistandardite vähemolulisi sätteid, neid täiendades, kehtestada kriteeriumid, mille kohaselt liikmesriikidel on võimalik teha erandeid ühistest põhistandarditest ja võtta vastu alternatiivsed julgestusmeetmed, millega tagatakse kohaliku riskianalüüsi kohane piisav kaitse, ning võtta vastu siseriiklike lennundusjulgestuse järelevalve programmide kriteeriumid. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, täiendades seda uute vähemoluliste sätetega, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

¹ EÜT L 317, 3.12.2001, lk 1. Otsust on viimati muudetud otsusega 2006/548/EÜ, Euratom (ELT L 215, 5.8.2006, lk 38).

² EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

- (19) Kui tungiva kiireloomulisuse tõttu ei ole võimalik kinni pidada kontrolliga regulatiivmenetluse tavatähtaegadest, peaks komisjon saama tsiviillennunduse julgestamise ühiseeskirjade vastuvõtmiseks kohaldada otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikes 6 sätestatud kiirmenetlust.
- (20) Tuleks edendada „ühekordse kontrollimise” (*one-stop security*) eesmärki kõikide Euroopa Liidus toimuvate lendude puhul.
- (21) Lisaks sellele ei peaks olema vajalik kolmandast riigist saabuvate lendude reisijate või nende pagasi uuesti läbivaatamine, kui asjaomase kolmanda riigi lennundusjulgestusstandardid on võrdväärsed käesolevas määruses sätestatutega. Sellest tulenevalt ja ilma, et see piiraks ühegi liikmesriigi õigust kohaldada rangemaid meetmeid ega ühenduse ja liikmesriikide vastavaid pädevusi, tuleks julgustada selliseid komisjoni otsuseid ja vajadusel selliseid kokkuleppeid ühenduse ja kolmandate riikide vahel, milles tunnustatakse, et asjaomases kolmandas riigis kohaldatavad julgestusstandardid on ühiste standarditega samaväärsed, kuna nii edendatakse ühekordset kontrollimist.
- (22) Käesolev määrus ei piira lennuohutuseeskirjade, sealhulgas ohtlike kaupade vedu käsitlevate eeskirjade kohaldamist.
- (23) Käesoleva määruse sätete rikkumise korral tuleks ette näha karistused. Need karistused, mis võivad olla nii tsiviil- kui ka haldusliku iseloomuga, peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

- (24) Cordobas 18. septembril 2006. aastal Gibraltarit käsitleva dialoogi foorumi esimesel ministrite kohtumisel kokku lepitud Gibraltar lennujaama käsitlev ministrite deklaratsioon asendab Londonis 2. detsembril 1987. aastal esitatud ühisdeklaratsiooni Gibraltar lennujaama kohta ning selle täiel määral järgimist loetakse 1987. aasta deklaratsiooni järgimiseks.
- (25) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt tsiviillennunduse kaitsmist õigusvastaste tegude eest ja aluse loomist Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni 17. lisa ühiseks tõlgendamiseks, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ja neid on käesoleva määruse ulatuse ja mõju tõttu parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Eesmärgid

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse ühiseeskirjad tsiviillennunduse kaitsmiseks õigusvastaste tegude eest, mis ohustavad tsiviillennunduse turvalisust.

Käesolev määrus on samuti Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni 17. lisa ühise tõlgendamise aluseks.

2. Lõikes 1 sätestatud eesmärkide saavutamise vahendid on järgmised:
 - a) lennundusjulgestuse ühiseeskirjade ja ühiste põhistandardite kehtestamine;
 - b) nõuete täitmise järelevalve mehhanismid.

Artikkel 2
Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse:
 - a) kõikide liikmesriigi territooriumil asuvate lennujaamade või lennujaamade osade suhtes, mida ei kasutata üksnes sõjalisel otstarbel;
 - b) kõikide majandustegevuses osalejate, sealhulgas lennuettevõtjate suhtes, kes osutavad teenuseid punktis a osutatud lennujaamades;
 - c) kõikide üksuste suhtes, kes kohaldavad lennujaamas või lennujaamast väljaspool asuvates hoonetes lennundusjulgestusstandardeid ja kes punktis a osutatud lennujaamadele või nende kaudu pakuvad tooteid ja/või osutavad teenuseid.
2. Käesoleva määruse kohaldamisest Gibraltari lennujaama suhtes ei järeldu, et see mõjutaks Hispaania Kuningriigi ja Ühendkuningriigi vastavaid õiguslikke seisukohti nende vaidluses selle territooriumi suveräänsuse üle, kus lennujaam paikneb.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „tsiviillennundus” – mis tahes tsiviilõhusõiduki poolt teostatav lennundustegevus, välja arvatud riiklike õhusõidukite teostatavad lennud, millele on osutatud Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni artiklis 3;
- 2) „lennundusjulgestus” – meetmete ning inim- ja materiaalsete ressursside kogum, mille eesmärk on kaitsta tsiviillennundust õigusvastaste tegude eest, mis ohustavad tsiviillennunduse turvalisust;
- 3) „majandustegevuses osaleja” – isik, organisatsioon või ettevõtte, kes tegutseb või pakub oma teenuseid lennutranspordi valdkonnas;
- 4) „lennuettevõtja” – kehtiva lennutegevusloaga või samaväärse loaga õhuveoettevõtja;
- 5) „ühenduse lennuettevõtja” – lennuettevõtja, kellel on kehtiv lennutegevusluba, mille liikmesriik on väljastanud kooskõlas nõukogu 23. juuli 1992. aasta määrusega (EMÜ) nr 2407/92 lennuettevõtjatele lennutegevuslubade väljaandmise kohta¹;

¹ EÜT L 240, 24.8.1992, lk 1.

- 6) „üksus” – isik, organisatsioon või ettevõtte, v.a majandustegevuses osaleja;
- 7) „keelatud esemed” – relvad, lõhkeained või muud ohtlikud seadmed, esemed või ained, mida võib kasutada selliste õigusvastaste tegude toimepanemiseks, mis ohustavad tsiviillennunduse turvalisust;
- 8) „läbivaatus” – keelatud esemete tuvastamiseks ja/või leidmiseks ettenähtud tehniliste või muude vahendite kasutamine;
- 9) „julgestuskontrolli meetmed” – selliste vahendite kasutamine, mille abil on võimalik ennetada keelatud esemete kaasavõtmist;
- 10) „juurdepääsu kontroll” – selliste vahendite kasutamine, mille abil võidakse vältida isikute või sõidukite või mõlemate ilma loata sisenemist;
- 11) „lennuala” – lennujaama liiklusala, sellega piirnev maastik ja ehitised või nende osad, millele juurdepääs on piiratud;
- 12) „avatud ala” – lennujaama, sellega piirneva maastiku ja ehitiste või nende osade alad, mis ei ole lennuala;

- 13) „turvaala” – lennujaama lennuala territoorium, kus lisaks juurdepääsu piiramisele kohaldatakse ka muid lennundusjulgestusstandardeid;
- 14) „piiritletud ala” – ala, mis on eraldatud juurdepääsu kontrolli abil kas turvaaladest, või kui piiritletud ala kujutab endast turvaala, siis lennujaama muudest turvaaladest;
- 15) „taustakontroll” – isiku dokumenteeritud tuvastamine, sealhulgas tema võimaliku kriminaalse tausta kontrollimine, mis on osa hinnangust isiku sobilikkusele pääsuks saatjata turvaaladele;
- 16) „transfeerreisijad, -pagas, -last või -post” – reisijad, pagas, last või post, mis väljuvad lennujaamast muu õhusõiduki pardal, kui see, millega nad lennujaama saabusid;
- 17) „transiitreisijad, -pagas, -last või -post” – reisijad, pagas, last või post, mis väljuvad lennujaamast sama õhusõiduki pardal, millega nad lennujaama saabusid;
- 18) „võimalikku ohtu kujutav reisija” – reisija, kes on kas deporteeritu, sisserände seisukohalt vastuvõetamatu isik või seaduslikult kinnipeetav isik;
- 19) „käsipagas” – pagas, mis on ette nähtud õhusõiduki salongis vedamiseks;
- 20) „registreeritud pagas” – pagas, mis on ette nähtud õhusõiduki lastiruumis vedamiseks;

- 21) „reisijaga koos liikuv registreeritud pagas” – pagas, mida veetakse õhusõiduki lastiruumis ja mille on registreerinud sama lennuga reisiv reisija;
- 22) „lennuettevõtja post” – post, mille saatja ja vastuvõtja on lennuettevõtja;
- 23) „lennuettevõtja saadeti” – saadeti, mille saatja ja vastuvõtja on lennuettevõtja või mida lennuettevõtja ise kasutab;
- 24) „post” – vastavalt Ülemaailmse Postiliidu eeskirjadele postiasutuse hoole all olevad ning postiasutustele edastamise eesmärgil veetavad kirjad ja muud postisaadeti, välja arvatud lennuettevõtja post;
- 25) „last” – õhusõiduki pardal vedamiseks ettenähtud mis tahes vara, mis ei ole pagas, post, lennuettevõtja post, lennuettevõtja saadeti ega pardavarud;
- 26) „kokkuleppeline esindaja” – lennuettevõtja, esindaja, ekspediitor või muu üksus, kes tagab lasti või posti suhtes julgestuskontrolli meetmete kohaldamise;
- 27) „tuntud saatja” – saatja, kes on loovutanud oma kulul lasti või posti õhuveoks ja kelle menetlused vastavad ühistele julgestuseeskirjadele ja -standarditele määral, mis lubab seda lasti või posti vedada mis tahes õhusõiduki pardal;
- 28) „agendi teenuseid kasutatav saatja” – saatja, kes on loovutanud oma kulul lasti või posti õhuveoks ja kelle menetlused vastavad ühistele julgestuseeskirjadele ja -standarditele määral, mis lubab seda lasti vedada kaubalennuki pardal või posti postilennuki pardal;

- 29) „õhusõiduki julgestuskontroll” – õhusõiduki sisemuse nende osade kontrollimine, millele reisijatel võis olla juurdepääs, ning õhusõiduki lastiruumi kontrollimine eesmärgiga avastada keelatud esemed ja õigusvastased teod õhusõiduki suhtes;
- 30) „õhusõiduki julgestusotstarbeline läbiotsimine” – õhusõiduki sisemuse ja juurdepääsetava välispinna kontroll eesmärgiga avastada keelatud esemed ja õhusõiduki turvalisust ohustavad õigusvastased teod;
- 31) „parda julgestustöötaja” – isik, kelle riik on võtnud tööle litsentseeritud lennuettevõtja õhusõidukis reisimiseks eesmärgiga kaitsta nimetatud õhusõidukit ja selles viibijaid lennu turvalisust ohustatavate õigusvastaste tegude eest.

Artikkel 4

Ühised põhistandardid

1. Ühised põhistandardid tsiviillennunduse kaitsmiseks õigusvastaste tegude eest, mis ohustavad tsiviillennunduse turvalisust, on sätestatud lisas.

Täiendavad ühised põhistandardid, mis ei ole käesoleva määruse jõustumise ajal veel käesolevas määruses sätestatud, lisatakse EÜ asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras lisasse.

2. Üldmeetmed, mille eesmärk on muuta lõikes 1 osutatud ühiste põhistandardite vähemolulisi sätteid, neid täiendades, võetakse vastu vastavalt artikli 19 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Need üldmeetmed käsitlevad järgmist:

- a) läbivaatuse lubatud meetodid;
- b) nende esemete kategooriad, mis võidakse keelustada;
- c) juurdepääsu kontrolli puhul tingimused juurdepääsu lubamiseks lennu- ja turvaaladele;
- d) sõidukite kontrolli ning õhusõidukite julgestuskontrolli ja julgestusotstarbelise läbiotsimise lubatud meetodid;
- e) kolmandate riikide julgestusstandardite võrdväarsuse tunnustamise kriteeriumid;
- f) lasti ja posti suhtes läbivaatuse või muude julgestuskontrolli meetmete kohaldamise tingimused ning kokkuleppeliste esindajate, tuntud saatjate ja agendi teenuseid kasutavate saatjate kinnitamise või määramise kord;

- g) lennuettevõtja posti ja lennuettevõtja saadetiste suhtes läbivaatuse või muude julgestuskontrolli meetmete kohaldamise tingimused;
- h) pardavarude ja lennujaama varude suhtes läbivaatuse või muude julgestuskontrolli meetmete kohaldamise tingimused ning kokkuleppeliste ja tuntud tarnijate kinnitamise või määramise kord;
- i) turvaalade kriitiliste osade määratlemise kriteeriumid;
- j) personali töölevõtmise kriteeriumid ja väljaõppe meetodid;
- k) julgestusalaste erimenetluste kohaldamise või julgestuskontrolli meetmetest vabastamise tingimused; ning
- l) mis tahes üldmeetmed, mille eesmärk on muuta, neid täiendades, lõikes 1 osutatud ühiste põhistandardite vähemolulisi sätteid, mis ei ole käesoleva määruse jõustumise ajal veel määrukses sätestatud.

Eriti kiireloomulistel juhtudel võib komisjon kohaldada artikli 19 lõikes 4 osutatud kiirmenetlust.

3. Lõikes 1 osutatud ühiste põhistandardite ja lõikes 2 osutatud üldmeetmete rakendamise üksikasjalikud meetmed sätestatakse vastavalt artiklis 19 lõikes 2 osutatud regulatiivmenetlusele.

Need meetmed hõlmavad järgmist:

- a) läbivaatuse tingimused ja kord;
- b) keelatud esemete loetelu;
- c) juurdepääsu kontrolli tingimused ja kord;
- d) sõidukite kontrolli ning õhusõidukite julgestuskontrolli ja julgestusotstarbelise läbiotsimise tingimused ja kord;
- e) otsused, millega tunnustatakse kolmandas riigis kohaldatavate julgestusstandardite võrdväärsust;
- f) lasti ja posti puhul kokkuleppeliste esindajate, tuntud saatjate ja agendi teenuseid kasutavate saatjate kinnitamise või määramise kord ning nende kohustused;
- g) lennuettevõtja posti ja lennuettevõtja saadetiste suhtes kohaldatavate julgestuskontrolli meetmete tingimused ja kord;

- h) pardavarude ja lennujaama varude puhul kokkuleppeliste ja tuntud tarnijate kinnitamise või määramise kord ning nende kohustused;
 - i) turvaalade kriitiliste osade määratlemise kriteeriumid;
 - j) personali töölevõtmine ja nõuded väljaõppele;
 - k) julgestusalased erimenetlused või julgestuskontrolli meetmetest vabastamine;
 - l) julgestusvarustuse tehnilised kirjeldused ning selle heakskiitmise ja kasutamise kord;
- ning
- m) võimalikku ohtu kujutavate reisijate kohtlemise tingimused ja kord.

4. Muutes käesolevat määrust otsusega vastavalt artikli 19 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele, kehtestab komisjon kriteeriumid, mille kohaselt liikmesriikidel on võimalik teha erandeid lõikes 1 osutatud ühistest põhistandarditest ja võtta vastu alternatiivsed julgestusmeetmed, millega tagatakse kohaliku riskianalüüsi kohane piisav kaitse. Selliste alternatiivsete meetmete kasutamine peab olema põhjendatud õhusõiduki suuruse, lennutegevuse või muude asjassepuutuvate tegevuste olemuse, ulatuse või sagedusega seotud asjaoludega.

Eriti kiireloomulistel juhtudel võib komisjon kohaldada artikli 19 lõikes 4 osutatud kiirmenetlust.

Liikmesriigid teatavad nendest meetmetest komisjonile.

5. Liikmesriigid tagavad oma territooriumil lõikes 1 osutatud ühiste põhistandardite kohaldamise. Kui liikmesriigil on alust arvata, et julgestusalase rikkumisega on lennunduse turvalisust ohustatud, tagab ta asjakohaste ja koheste meetmete kohaldamise rikkumise kõrvaldamiseks ning tsiviillennunduse jätkuva turvalisuse tagamiseks.

Artikkel 5

Julgestuskulud

Vastavalt asjakohastele ühenduse õigusnormidele võib iga liikmesriik kindlaks määrata, mis asjaoludel ja millises ulatuses peaksid käesoleva määruse kohaselt tsiviillennunduse kaitsmiseks õigusvastaste tegude vastu võetud julgestusmeetmete kulud olema kantud riigi, lennujaamade, lennuettevõtjate, teiste vastutavate ametite või kasutajate poolt. Vajaduse korral ja kooskõlas ühenduse õigusega võivad liikmesriigid koos kasutajatega osaleda nende kulude katmises, mis tekivad seoses käesoleva määruse kohaselt võetavatest meetmetest rangemate julgestusmeetmete võtmisega. Teostatavas ulatuses peavad mis tahes tasud või julgestuskulude ülekandmised olema otseselt seotud vastavate julgestusteenuste osutamise kuludega ning nende eesmärk ei tohi olla asjakohastest kuludest suuremate kulude hüvitamine.

Artikkel 6

Liikmesriikide kohaldatavad rangemad meetmed

1. Liikmesriigid võivad kohaldada artiklis 4 osutatud ühistest põhistandarditest rangemaid meetmeid. Seda tehes peavad nad tegutsema riskianalüüsi põhjal ja ühenduse õigust järgides. Rangemad meetmed peavad olema asjakohased, objektiivsed, mittediskrimineerivad ja käsitletava riski suhtes proportsionaalsed.
2. Pärast nende meetmete kohaldamist teatavad liikmesriigid neist võimalikult kiiresti komisjonile. Kõnealuse teabe saamisel edastab komisjon selle teabe teistele liikmesriikidele.
3. Liikmesriigid ei ole kohustatud komisjoni teavitama, kui asjaomased meetmed piirduvad teatava lennuga konkreetsel kuupäeval.

Artikkel 7

Kolmandate riikide nõutavad julgestusmeetmed

1. Ilma et see piiraks mis tahes kahepoolsete kokkulepete, milles üks osaline on ühendus, kohaldamist, teavitab liikmesriik komisjoni kolmanda riigi nõutavatest meetmetest, kui need erinevad artiklis 4 osutatud ühistest põhistandarditest liikmesriigi lennujaamast kolmandasse riiki väljuvate lendude või kolmandast riigist ülelendude suhtes.

2. Asjaomase liikmesriigi taotlusel või omal algatusel kontrollib komisjon lõikes 1 osutatud mis tahes meetmete kohaldamist ning võib vastavalt artikli 19 lõikes 2 osutatud regulatiivmenetlusele koostada nõuetekohase vastuse asjaomasele kolmandale riigile.
3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui:
 - a) asjaomane liikmesriik kohaldab asjaomaseid meetmeid vastavalt artiklile 6; või
 - b) kolmanda riigi nõue piirdub teatava lennuga konkreetsel kuupäeval.

Artikkel 8

Koostöö Rahvusvahelise Tsiviillennundusorganisatsiooniga

Ilma et see piiraks EÜ asutamislepingu artikli 300 kohaldamist, võib komisjon sõlmida Rahvusvahelise Tsiviillennundusorganisatsiooniga (ICAO) auditeid käsitleva vastastikuse mõistmise memorandumit, et vältida töö dubleerimist seoses kontrollimisega, kas liikmesriigid järgivad Chicago rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni 17. lisa.

Artikkel 9
Pädev asutus

Kui ühe liikmesriigi piires on tsiviillennundusjulgestusse kaasatud kaks või rohkem asutust, määrab liikmesriik ühe asutuse (edaspidi „pädev asutus”), kes vastutab artiklis 4 osutatud ühiste põhistandardite rakendamise koordineerimise ja järelevalve eest.

Artikkel 10
Siseriiklik tsiviillennunduse julgestusprogramm

1. Iga liikmesriik koostab siseriikliku tsiviillennunduse julgestusprogrammi ning kohaldab ja haldab seda.

Kõnealuses programmis määratletakse artiklis 4 osutatud ühiste põhistandardite rakendamisega seotud kohustused ning kirjeldatakse majandustegevuses osalejatelt ja üksustelt sel eesmärgil nõutavaid meetmeid.

2. Pädev asutus teeb siseriikliku tsiviillennunduse julgestusprogrammi asjakohased osad teadmisvajaduse põhimõttel kirjalikult kättesaadavaks neile majandustegevuses osalejatele ja üksustele, kellel on tema arvates nende vastu õigustatud huvi.

Artikkel 11

Siseriiklik lennundusjulgestuse järelevalve programm

1. Iga liikmesriik koostab siseriikliku lennundusjulgestuse järelevalve programmi ning kohaldab ja haldab seda.

Nimetatud programm võimaldab liikmesriigil kontrollida tsiviillennundusjulgestuse kvaliteeti ning jälgida käesoleva määruse ja siseriikliku tsiviillennunduse julgestusprogrammi täitmist.

2. Siseriikliku lennundusjulgestuse järelevalve programmi puudutavad erinõuded võetakse vastu, muutes käesolevat määrust lisa lisamise kaudu vastavalt artikli 19 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Eriti kiireloomulistel juhtudel võib komisjon kasutada artikli 19 lõikes 4 osutatud kiirmenetlust.

Programm võimaldab puudusi kiiresti avastada ja kõrvaldada. Samuti sätestatakse selles programmis, et pädev asutus kontrollib otseselt (või kontrollimine toimub tema järelevalve all) ja regulaarselt kõiki lennundusjulgestusstandardite rakendamise eest vastutavaid lennujaamu, majandustegevuses osalejaid ja üksusi, kes asuvad asjaomase liikmesriigi territooriumil.

Artikkel 12

Lennujaama julgestusprogramm

1. Iga lennujaama käitaja koostab, kohaldab ja haldab lennujaama julgestusprogrammi..

Kõnealuses programmis kirjeldatakse meetodeid ja menetlusi, mida lennujaama käitaja peab järgima, et täita nii käesolevat määrust kui ka lennujaama asukohaliikmesriigi siseriiklikku tsiviillennunduse julgestuseprogrammi.

Programm sisaldab sisemise kvaliteedikontrolli sätteid, milles kirjeldatakse, kuidas lennujaama käitaja kontrollib nende meetodite ja menetluste täitmist.

2. Lennujaama julgestusprogramm esitatakse pädevale asutusele, kes võib vajadusel võtta edasisi meetmeid.

Artikkel 13

Lennuettevõtja julgestusprogramm

1. Iga lennuettevõtja koostab lennuettevõtja julgestusprogrammi ning kohaldab ja haldab seda.

Kõnealuses programmis kirjeldatakse meetodeid ja menetlusi, mida lennuettevõtja peab järgima, et täita nii käesolevat määrust kui ka teenuste osutamise lennujaama liikmesriigi siseriiklikku tsiviillennunduse julgestusprogrammi.

Programm sisaldab sisemise kvaliteedikontrolli sätteid, milles kirjeldatakse, kuidas lennuettevõtja kontrollib nimetatud meetodite ja menetluste täitmist.

2. Taotluse korral esitatakse lennuettevõtja julgestusprogramm pädevale asutusele, kes võib vajadusel võtta edasisi meetmeid.
3. Kui ühenduse lennuettevõtja julgestusprogramm on selle liikmesriigi, kes annab lennuettevõtjale lennutegevusloa, pädeva asutuse poolt kinnitatud, tunnustavad teda kõik liikmesriigid kui lennuettevõtjat, kelle puhul on täidetud lõikes 1 sätestatud nõuded. See ei piira liikmesriigi õigust nõuda mis tahes lennuettevõtjalt täpsustusi:
 - a) artikli 6 kohaste liikmesriigi poolt kohaldatavate julgestusmeetmete rakendamise kohta ja/või
 - b) teenindatavate lennujaamade suhtes kohalike meetmete rakendamise kohta.

Artikkel 14

Üksuse julgestusprogramm

1. Iga üksus, kes artiklis 10 osutatud siseriikliku tsiviillennundusjulgestuse programmi alusel peab kohaldama lennundusjulgestusstandardeid, koostab julgestusprogrammi ning kohaldab ja haldab seda.

Kõnealuses programmis kirjeldatakse meetodeid ja menetlusi, mida üksus peab järgima, et täita liikmesriigi siseriiklikku tsiviillennunduse julgestusprogrammi seoses oma tegevusega asjaomases liikmesriigis.

Programm sisaldab sisemise kvaliteedikontrolli sätteid, milles kirjeldatakse, kuidas üksus ise kontrollib nimetatud meetodite ja menetluste täitmist.

2. Taotluse korral esitatakse lennundusjulgestusstandardeid kohaldava üksuse julgestusprogramm pädevale asutusele, mis võib vajaduse korral võtta edasisi meetmeid.

Artikkel 15

Komisjoni inspekteerimised

1. Komisjon korraldab koostöös asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega inspekteerimisi, sealhulgas lennundusjulgestusstandardeid kohaldavate lennujaamade, majandustegevuses osalejate ja üksuste inspekteerimisi, et kontrollida käesoleva määruse kohaldamist liikmesriikides ning vajadusel teha soovitusi lennundusjulgestuse tõhustamiseks. Sel eesmärgil teavitab pädev asutus komisjoni kirjalikult kõikidest asjaomase liikmesriigi territooriumil asuvatest tsiviillennundust teenindavatest muudest lennujaamadest kui need, mis on hõlmatud artikli 4 lõikega 4.

Komisjoni inspekteerimiste korraldamise menetlused võetakse vastu vastavalt artikli 19 lõikes 2 osutatud regulatiivmenetlusele.

2. Komisjon inspekteerib lennundusjulgestusstandardeid kohaldavaid lennujaamu, majandustegevuses osalejaid ja üksusi neile sellest ette teatamata. Aegsasti enne inspekteerimist teavitab komisjon sellest asjaomast liikmesriiki.
3. Iga komisjoni inspekteerimisaruanne edastatakse asjaomase liikmesriigi pädevale asutusele, kes oma vastuses määrab meetmed mis tahes tuvastatud puuduste kõrvaldamiseks.

Aruanne ja pädeva asutuse vastus edastatakse seejärel teiste liikmesriikide pädevatele asutustele.

Artikkel 16

Aastaruanne

Igal aastal esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule ja liikmesriikidele aruande, milles neid teavitatakse käesoleva määruse kohaldamisest ja selle mõjust lennundusohutuse tõhustamisele.

Artikkel 17

Sidusrühmade nõuanderühm

Ilma et see piiraks artiklis 19 osutatud komitee rolli, moodustab komisjon lennundusjulgestuse sidusrühmade nõuanderühma, mis koosneb Euroopa esindusorganisatsioonidest, mis tegelevad lennundusjulgestusega või on sellest otseselt mõjutatud. Rühma rolliks on kõigest komisjoni nõustamine. Artiklis 19 osutatud komitee teavitab sidusrühmade nõuanderühma kogu õigusloomemenetluse käigus.

Artikkel 18

Teabe levitamine

Üldjuhul avaldab komisjon meetmed, mis mõjutavad otseselt reisijaid. Järgmisi dokumente käsitatakse siiski Euroopa Liidu salastatud teabena otsuse 2001/844/EÜ, ESTÜ, Euratom tähenduses:

- a) meetmed ja menetlused, millele on osutatud artikli 4 lõigetes 3 ja 4, artikli 6 lõikes 1 ja artikli 7 lõikes 1, kui need sisaldavad julgestuse seisukohalt tundlikku teavet;
- b) komisjoni inspekteerimisaruanded ja pädevate asutuste vastused, millele on osutatud artikli 15 lõikes 3.

Artikkel 19

Komitee

1. Komisjoni abistab komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Tähtajaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse üks kuu.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.
4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1, 2, 4 ja 6 ning artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Artikkel 20

Ühenduse ja kolmandate riikide vahelised kokkulepped

Kui see on asjakohane ja kooskõlas ühenduse õigusega, tuleks kokkulepped, millega tunnustatakse, et kolmandates riikides kohaldatavad julgestusstandardid on ühenduse standarditega samaväärsed, lisada ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahelistesse lennunduskokkulepetesse EÜ asutamislepingu artikli 300 kohaselt, et edendada „ühikordse kontrollimise” eesmärki kõikide Euroopa Liidu ja kolmandate riikide vaheliste lendude puhul.

Artikkel 21

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad käesoleva määruse sätete rikkumise korral kohaldatavaid karistusi käsitlevad eeskirjad ja võtavad kõik vajalikud meetmed nende eeskirjade rakendamise tagamiseks. Kehtestatud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 22

Komisjoni aruanne rahastamise kohta

Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2008 aruande tsiviillennunduse julgestusmeetmetega seotud kulude rahastamise põhimõtete kohta. Aruandes kaalutakse, milliseid samme tuleb astuda tagamaks, et turvalisusega seotud tasusid kasutatakse ainult julgestuskulude katmiseks, ning parandamaks selliste tasude läbipaistvust. Samuti käsitletakse aruandes põhimõtteid, mis on vajalikud, et kindlustada moonutamata konkurentsi lennujaamade vahel ja lennuettevõtjate vahel, ning erinevaid meetodeid tarbijate kaitse tagamiseks seoses julgestusmeetmete kulude jaotumisega maksumaksjate ja kasutajate vahel. Vajaduse korral lisatakse komisjoni aruandele vastav õigusakti ettepanek.

Artikkel 23

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 2320/2002 tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 24

Jõustumine

1. Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
2. Seda kohaldatakse alates kuupäevast, mis on täpsustatud vastavalt artikli 4 lõigetes 2 ja 3 osutatud menetlustele vastu võetud rakenduseeskirjades, kuid mitte hiljem kui 24 kuud pärast käesoleva määruse jõustumist.
3. Erandina lõikest 2 kohaldatakse artikli 4 lõikeid 2 kuni 4, artiklit 8, artikli 11 lõiget 2, artikli 15 lõike 1 teist lõiku ning artikleid 17, 19 ja 22 alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

LISA

ÜHISED PÕHISTANDARDID TSIVIILLENNUNDUSE KAITSMISEKS ÕIGUSVASTASTE TEGUDE EEST (ARTIKKEL 4)

1. LENNUJAAMA JULGESTUS

1.1. Lennujaama planeerimisnõuded

1. Lennujaama uute rajatiste projekteerimisel ja ehitamisel või olemasolevate rajatiste muutmisel võetakse täielikult arvesse käesolevas lisas sätestatud ühiste põhistandardite rakendamise nõudeid ja rakendusakte.
2. Lennujaamades kehtestatakse järgmised alad:
 - a) avatud ala;
 - b) lennuala;
 - c) turvaalad ning
 - d) turvaalade kriitilised osad.

1.2. Juurdepääsu kontroll

1. Juurdepääsu lennualale piiratakse, et ennetada isikute ja sõidukite loata sisenemist nimetatud aladele.
2. Juurdepääsu turvaaladele kontrollitakse, et tagada, et isikud ja sõidukid nimetatud aladele loata ei sisene.
3. Isikutele ja sõidukitele võib lubada juurdepääsu lennualale ja turvaaladele üksnes sel juhul, kui nad vastavad nõutavatele julgestustingimustele.
4. Isikud, sealhulgas lennumeeskonna liikmed peavad edukalt läbima taustakontrolli, enne kui neile väljastatakse meeskonnaliikme sertifikaat või lennujaama turvaaladele saatjata pääsu võimaldav läbipääsuluba.

1.3. Muude isikute kui reisijate ja nendega kaasasolevate esemete läbivaatus

1. Muud isikud ja nendega kaasasolevad esemed vaadatakse enne turvaalale lubamist läbi korduva pistelise kontrolli põhimõttel, et ennetada keelatud esemete viimist kõnealustele aladele.
2. Muud isikud kui reisijad ja nendega kaasasolevad esemed vaadatakse enne turvaalade kriitilistesse osadesse lubamist läbi, et ennetada keelatud esemete viimist kõnealustele aladele.

1.4. Sõidukite kontroll

Turvaalale sisenevaid sõidukeid kontrollitakse, et ennetada keelatud esemete viimist kõnealustele aladele.

1.5. Järelevalve, patrullid ja muud füüsilised julgestuskontrolli meetmed

Lennujaamades ja vajadusel nendega piirnevatel avaliku juurdepääsuga aladel teostatakse järelevalvet, patrulle ja rakendatakse muid füüsilisi julgestuskontrolli meetmeid, et tuvastada kahtlase käitumisega isikud ning ohualtid alad, mida võidakse ära kasutada õigusvastaste tegude toimepanekuks, ja et hoida ära selliseid tegusid.

2. LENNUJAAMADE PIIRITLETUD ALAD

Õhusõidukid, mis on pargitud lennujaamade piiritletud aladele, mille suhtes kohaldatakse artikli 4 lõikes 4 osutatud alternatiivseid meetmeid, eraldatakse õhusõidukitest, mille suhtes kohaldatakse täielikult ühiseid põhistandardeid tagamaks, et õhusõidukite, reisijate, pagasi, lasti ja posti suhtes kohaldatavaid julgestusstandardeid ei rikutaks.

3. ÕHUSÕIDUKI JULGESTUS

1. Õhusõidukile tehakse enne väljalendu julgestuskontroll või viiakse läbi õhusõiduki julgestusotstarbeline läbiotsimine, tagamaks, et pardal ei ole keelatud esemeid.
Transiitõhusõidukite suhtes võib kohaldada muid kohaseid meetmeid.
2. Iga õhusõidukit kaitstakse loata juurdepääsu eest.

4. REISIJAD JA KÄSIPAGAS

4.1. Reisijate ja käsipagasi läbivaatus

1. Kõik reisi alustavad, transfeer- ja transiitreisijad ning nende käsipagas vaadatakse läbi, et ennetada keelatud esemete viimist turvaaladele ja õhusõiduki pardale.
2. Transfeerreisijad ja nende käsipagasi võib läbivaatusest vabastada, kui:
 - a) nad saavad liikmesriigist, välja arvatud juhul kui komisjon või see liikmesriik on edastanud teabe, et neid reisijaid ja nende käsipagasi ei saa käsitada ühiste põhistandardite kohase läbivaatuse läbinutena; või
 - b) nad saavad kolmandast riigist, kus kohaldatavad julgestusstandardid on tunnistatud samaväärseks ühiste põhistandarditega artikli 19 lõikes 2 osutatud regulatiivmenetluse kohaselt.
3. Transiitreisijad ja nende käsipagasi võib läbivaatusest vabastada, kui:
 - a) nad jäävad õhusõiduki pardale; või
 - b) nad ei puutu kokku läbivaadatud väljalendavate reisijatega, välja arvatud nendega, kes lähevad sama õhusõiduki pardale; või

- c) nad saabuvad liikmesriigist, välja arvatud juhul kui komisjon või see liikmesriik on edastanud teabe, et neid reisijaid ja nende käsipagasi ei saa käsitada ühiste põhistandardite kohase läbivaatuse läbinutena; või
- d) nad saabuvad kolmandast riigist, kus kohaldatavad julgestusstandardid on tunnistatud samaväärseks ühiste põhistandarditega artikli 19 lõikes 2 osutatud regulatiivmenetluse kohaselt.

4.2. Reisijate ja käsipagasi kaitse

1. Reisijaid ja nende käsipagasi kaitstakse loata juurdepääsu eest alates paigast, kus neile tehti läbivaatus, kuni selle õhusõiduki väljalennuni, mille pardal nad viibivad.
2. Läbivaadatud väljalendavad reisijad ei tohi kokku puutuda saabuvate reisijatega, välja arvatud juhul kui:
 - a) reisijad saabuvad liikmesriigist, tingimusel et komisjon või see liikmesriik ei ole edastanud teavet, et kõnealuseid reisijaid ja nende käsipagasi ei saa käsitada ühiste põhistandardite kohase läbivaatuse läbinutena; või
 - b) nad saabuvad kolmandast riigist, kus kohaldatavad julgestusstandardid on tunnistatud samaväärseks üldiste põhistandarditega artikli 19 lõikes 2 osutatud regulatiivmenetluse kohaselt.

4.3. Võimalikku ohtu kujutavad reisijad

Võimalikku ohtu kujutavate reisijate suhtes rakendatakse enne väljalendu asjakohaseid julgestusmeetmeid.

5. REGISTREERITUD PAGAS

5.1. Registreeritud pagasi läbivaatus

1. Kogu registreeritud pagas vaadatakse enne õhusõidukile laadimist läbi, et ennetada keelatud esemete viimist turvaaladele ja õhusõiduki pardale.
2. Registreeritud transfeerpagasi võib läbivaatusest vabastada, kui:
 - a) see saabub liikmesriigist, välja arvatud juhul kui komisjon või asjaomane liikmesriik on edastanud teabe, et kõnealust registreeritud transfeerpagasi ei saa käsitada ühiste põhistandardite kohase läbivaatuse läbinuna; või
 - b) see saabub kolmandast riigist, kus kohaldatavad julgestusstandardid on tunnistatud samaväärseks ühiste põhistandarditega artikli 19 lõikes 2 osutatud regulatiivmenetluse kohaselt.
3. Registreeritud transiitpagasi võib läbivaatusest vabastada, kui see jääb õhusõiduki pardale.

5.2. Registreeritud pagasi kaitse

Õhusõidukis veetavat registreeritud pagasit kaitstakse loata juurdepääsu eest alates paigast, kus sellele tehakse läbivaatus või kus lennuettevõtja selle vastu võtab, olenevalt sellest, kumb on varasem, kuni seda vedava õhusõiduki väljalennuni.

5.3. Pagasi vastavuse kontroll

1. Iga registreeritud pagasi ühik liigitatakse reisijaga koos või reisijast eraldi liikuvaks pagasiks.
2. Reisijast eraldi liikuvat pagasit ei transpordita, välja arvatud juhul, kui see pagas on kas eraldatud reisijast mitteolenevatel põhjustel või selle suhtes kohaldatakse kohaseid julgestuskontrolli meetmeid.

6. LAST JA POST

6.1. Lasti ja posti julgestuskontrolli meetmed

1. Kogu lasti ja posti suhtes kohaldatakse enne õhusõidukile laadimist julgestuskontrolli meetmeid. Lennuettevõtja ei võta lasti ega posti õhusõidukil vedamiseks vastu, kui ta pole nimetatud julgestuskontrolli meetmeid ise kohaldanud või kui kokkuleppeline esindaja, tuntud saatja või agendi teenuseid kasutav saatja ei ole nende meetmete kohaldamist kinnitanud ja nende eest vastutust võtnud.
2. Transfeerlasti ja posti suhtes võib kohaldada alternatiivseid julgestuskontrolli meetmeid, mille üksikasjad nähakse ette rakendusaktis.

3. Transiitlasti ja transiitposti võib julgestuskontrolli meetmete kohaldamisest vabastada, kui see jääb õhusõiduki pardale.

6.2. Lasti ja posti kaitse

1. Õhusõidukis veetavat lasti ja posti kaitstakse loata juurdepääsu eest alates paigast, kus selle suhtes kohaldatai julgestuskontrolli meetmeid kuni seda vedava õhusõiduki väljalennuni.
2. Pärast julgestuskontrolli meetmete kohaldamist loata juurdepääsu eest nõuete kohaselt kaitsmata last ja post vaadatakse läbi.

7. LENNUETTEVÕTJA POST JA SAADETISED

Lennuettevõtja posti ja saadetiste suhtes kohaldatakse julgestuskontrolli meetmeid, ning need on seejärel kaitstud kuni õhusõidukile laadimiseni, et ennetada keelatud esemete viimist õhusõiduki pardale.

8. PARDAVARUD

Pardavarude suhtes, sealhulgas veoks või õhusõiduki pardal kasutamiseks ettenähtud toitlustusvahendite ja varude suhtes kohaldatakse julgestuskontrolli meetmeid ja need on seejärel kaitstud kuni õhusõidukisse laadimiseni, et ennetada keelatud esemete viimist õhusõiduki pardale.

9. LENNUJAAMA VARUD

Lennujaama turvaaladel müügiks või kasutamiseks ettenähtud varude suhtes, sealhulgas tollimaksuvabade kaupluste ja restoranide varude suhtes, kohaldatakse julgestuskontrolli meetmeid, et ennetada keelatud esemete viimist kõnealustele aladele.

10. JULGESTUSMEETMED LENNU AJAL

1. Ilma et see piiraks lennundusjulgestuseeskirjade kohaldamist:
 - a) takistatakse loata isikutel lennu ajal õhusõiduki kabiini sisenemist;
 - b) rakendatakse võimalikku ohtu kujutavate reisijate suhtes lennu ajal asjakohaseid julgestusmeetmeid.
2. Lennu ajal toimepandavate õigusvastaste tegude vältimiseks võetakse asjakohased julgestusmeetmed, näiteks lennumeeskonna ja salongipersonali väljaõpe.
3. Õhusõiduki pardal ei tohi vedada muid kui lastiruumis veetavaid relvi, välja arvatud juhul kui on täidetud nõutavad julgestustingimused vastavalt siseriiklikele õigusaktidele ja kui asjaomased riigid on selleks loa andnud.
4. Lõiget 3 kohaldatakse ka parda julgestustöötajate suhtes juhul, kui nad kannavad relvi.

11. PERSONALI TÖÖLEVÕTMINE JA VÄLJAÕPE

1. Isikud, kes teostavad läbivaatust, juurdepääsukontrolli või muid julgestuskontrolli meetmeid, või kes vastutavad nende teostamise eest, võetakse tööle, koolitatakse ja vajadusel sertifitseeritakse, tagamaks, et nad on selleks tööks sobivad ja pädevad täitma kohustusi, mis neile määratakse.
2. Isikud (välja arvatud reisijad), kes vajavad juurdepääsu turvaladele, peavad saama julgestusalase väljaõppe kas enne lennujaama läbipääsuloa või meeskonnaliikme sertifikaadi saamist.
3. Lõigetes 1 ja 2 mainitud väljaõpet antakse töölevõtmisel ja edaspidi korduvalt.
4. Lõigetes 1 ja 2 osutatud isikute väljaõpetamisega tegelevatel instruktoritel peab olema vastav kvalifikatsioon.

12. JULGESTUSVARUSTUS

Läbivaatuseks, juurdepääsu kontrolliks ja muuks julgestuskontrolliks kasutatavad seadmed peavad vastama määratletud spetsifikatsioonidele ja nendega peab olema võimalik asjaomaseid julgestuskontrolli meetmeid kohaldada.
